

Fővárosi Ítéltábla
32.Pf.20.423/2017/4-II.

A Fővárosi Ítéltábla a [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] a közérdekű adat kiadása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017.január 12. napján kelt 62.P.22.517/2016/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperest az alábbi közérdekű adatok kiadására kérte kötelezni:

1. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. március 4. és 2016. március 31. között a Hungary State Special Debt Fund nevű közvetítő vállalkozás.
2. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. április 29. és 2016. március 31. között az Innozone Holdings Limited nevű közvetítő vállalkozás.
3. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. április 29. és 2015. december 15. között a Discus Holdings Ltd. nevű közvetítő vállalkozás.
4. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. május 27. és 2016. március 31. között az Arton Capital Hungary Pénzügyi Tanácsadó Kft. nevű közvetítő vállalkozás.
5. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. június 10. és 2016. március 31. között a VolDan Investments Limited nevű közvetítő vállalkozás.
6. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. június 10. és 2014. szeptember 25. között az S & Z program Limited nevű közvetítő vállalkozás.
7. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. június 10. és 2015. december 15. között az EURO-ASIA Investment Management Pte Ltd. nevű közvetítő vállalkozás.
8. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2015. december 15. és 2016. március 31. között a Migrat Immigration Asia Ltd. nevű közvetítő vállalkozás.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a kért adatok közlése értékpapírtitkot

érint, olyan üzleti titok, amelynek kiadása az üzleti tevékenységét aránytalanul sértené, és ezek személyes adatoknak is minősülnek. Álláspontja szerint a letelepedési magyar államkötvények, mint zártkörűen forgalomba hozott állampapírok tekintetében az állampapírok jogosultjainak, a közvetítő vállalkozások befektetési tevékenységére, a befektetők által lejegyzett értékpapírok mennyiségére vonatkozó adata a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) 369. § (1) bekezdése szerinti értékpapírtitok. A Tpt. 2. § (1) bekezdés a) pontja kizárólag az állampapír zártkörű forgalomba hozatali eljárására vonatkozik, csupán ezt vonja ki a törvény hatálya alól. Az értékpapírtitok, hasonlóan a banktitokhoz, korlátját képezi a közérdekű adatok kiadásának, hivatkozott ennek kapcsán egy eseti döntésre is (BDT2016. 3522). A Tpt. 371. § (4) bekezdése alapján az értékpapírtitoknak minősülő adatok közlését vissza lehet utasítani.

Védekezése szerint az Info tv. 27. § (3) bekezdésével is összhangban állt az adatok kiadásának megtagadása, mert a kért adatok olyan üzleti titkok, amelyek kiadása aránytalan sérelmet okozna. Az adatok kiadása esetén súlyosan sérülnének az értékpapírok jogosultjainak érdekei, mert ezen vállalkozások joggal bíznak abban, hogy az alperes nem adja ki harmadik félnek a birtokában lévő értékpapírtitoknak minősülő adatokat. Az alperes érvelése szerint ez olyan bizalomvesztést is eredményezhet, amely hátrányosan érintené Magyarország gazdasági stabilitását, a költségvetés finanszírozhatóságát. A letelepedési állampapírok piacán más országok konstrukcióit is figyelembe kell venni. Az aránytalan sérelemnek nem kell mindenképpen bekövetkeznie, hanem elegendő valószínűsíteni, hogy fennáll ennek a veszélye.

Hivatkozott a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (Takarékossági tv.) 7/I. § (2), (3) bekezdéseire is. Az aránytalan sérelmet okozó adatkiadást e rendelkezések alapján is meg kellett tagadnia.

Álláspontja szerint a kért adatok személyes adatok. Kifejtette, hogy a Ptk. és a Tpt. alapján a jogi személyeket is megilleti a személyes adatok védelméhez való jog, illetve az értékpapírtitok-védelem, nem az Info tv. személyes adat fogalma a releváns.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek az alábbi adatokat:

1. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. március 4. és 2016. március 31. között a Hungary State Special Debt Fund nevű közvetítő vállalkozás.
  2. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. április 29. és 2016. március 31. között az Innozone Holdings Limited nevű közvetítő vállalkozás.
  3. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. április 29. és 2015. december 15. között a Discus Holdings Ltd. nevű közvetítő vállalkozás.
  4. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. május 27. és 2016. március 31. között az Arton Capital Hungary Pénzügyi Tanácsadó Kft. nevű közvetítő vállalkozás.
  5. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. június 10. és 2016. március 31. között a VolDan Investments Limited nevű közvetítő vállalkozás.
  6. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. június 10. és 2014. szeptember 25. között az S & Z program Limited nevű közvetítő vállalkozás.
  7. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2013. június 10. és 2015. december 15. között az EURO-ASIA Investment Management Pte Ltd. nevű közvetítő vállalkozás.
  8. Hány letelepedési magyar államkötvényt jegyzett le az Államadósság Kezelő Központnál 2015. december 15. és 2016. március 31. között a Migrat Immigration Asia Ltd. nevű közvetítő vállalkozás.
- Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 508.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdését, R) cikk

(1), (2), (3) bekezdését, a I. cikk (3) bekezdését, VI. cikk (2) bekezdését, 28. cikket, a 39. cikk (2) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 1. §-a, 3. § 1., 2., 5. és 6. pontját, a 26. § (1), (3) bekezdését, 27. § (2) bekezdés e) pontját, 27. § (3), (3a) bekezdését, 28. § (1) bekezdését, 29. § (1) bekezdését, 31. § (2) bekezdését, a Tpt. 2. § a) pontját, 369. § (1) bekezdését, 371. § (4) bekezdésének rendelkezéseit, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (Harmtv.) 28. § (9) bekezdését. Döntését a fenti jogszabályhelyek értelmezésére alapította.

Abból indult ki, hogy a peresített adatok közérdekű jellege a felek között nem volt vitás. Azt kellett az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia, hogy az alperes jogszerűen tagadta-e meg a felperes által igényelt adatok kiadását. Az Info tv. 31. § (2) bekezdésére figyelemmel, az alperesnek kellett bizonyítani az adat megismerése iránti igény teljesítése megtagadásának jogszerűségét.

Az elsőfokú bíróság kiemelte az Alkotmánybíróság 12/2004. (IV. 7.) AB határozatára utalva, hogy egy demokratikus társadalomban a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály, ehhez képest a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételnek kell tekinteni.

Az Info tv. 3. § 1. és 2. pontja alapján a felperes által kért adatok egyértelműen nem tekinthetők személyes adatnak. Rámutatott, hogy a felperes pusztán olyan adatok kiadását kérte, amelyekből következtethető, hogy az egyes közvetítő vállalkozásokon keresztül hány ember nyújtott kölcsönt a Magyar Államnak. A konstrukcióban részes természetes személyek személyes adatait ezért a kérelem nem érintette. A közvetítő vállalkozások vonatkozásában pedig – mivel jogi személyekről van szó – egyébként is fogalmilag kizárt a személyes adat védelmére való hivatkozás.

Az elsőfokú bíróság indoklása szerint a kiadni kért adatok értékpapírtitoknak sem tekinthetők. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy az alperes egyébként is nyilvánosságra hozza azon adatokat, hogy a letelepedési magyar államkötvény konstrukciójában a közvetítő vállalkozások összesen hány kötvényt jegyezték le. A perben kért adatok csak annyiban jelentenek ennél többet, hogy kiderülne a vállalkozásonkénti bontás is.

A Tpt. 2. § (1) bekezdés a) pontját úgy értelmezte, hogy az alapján nem tartozik a törvény hatálya alá az állampapír zártkörű forgalomba hozatala, amilyen a perbeli forgalomba hozatal is.

Az elsőfokú bíróság indoklása szerint nem áll fenn az üzleti tevékenység aránytalan sérelme sem. A vállalkozások a Harmtv. 28. § (3) bekezdése alapján sokkal bővebb adatszolgáltatásra kötelesek az idegenrendészeti hatóság felé. A számukra kijelölt illetékességi területen versenytárs nélkül vesznek részt a konstrukcióban. A résztvevő vállalkozások a magyar közigazgatással aktív és szoros kapcsolatban vannak. Tevékenységük nem pusztán egy klasszikus piaci befektetési tevékenység, hanem a magyar idegenrendészeti hatóság szabályszerű működésének részét is képező, azzal oly mértékben összefonódó tevékenység, amely során keletkezett adatok közérdekű adatigénylés esetén megismerhetőek.

Megítélése szerint az alperes a per során általánosságban hivatkozott az üzleti tevékenység aránytalan sérelmének veszélyére, de ezt semmiféle konkrétummal nem igazolta.

Utalt arra is, hogy az Info tv. 27. § (3a) bekezdése alapján a kijelölt közvetítő vállalkozások erre irányuló kérelem esetén maguk is kötelesek lennének kiadni a peresített adatokat. Mivel az alperes nem tudta bizonyítani az adat megismerése iránti igény teljesítése megtagadásának jogszerűségét, ezért az elsőfokú bíróság az Info tv. 31. § (7) bekezdésére figyelemmel a keresetnek helyt adott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes által hivatkozott Tpt. 2. § a) pontja kizárólag az állampapírok zártkörű forgalomba hozatalát, azaz ezen állampapírok forgalomba hozatali eljárását veszi ki a Tpt. hatálya alól. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ezen értékpapírokra ne vonatkoznának a Tpt. alapvető értékpapírjogi fogalmakat és rendelkezéseket tartalmazó rendelkezései. Érvelése szerint, amennyiben kizárólag a Tpt. felhatalmazása alapján hozott, a kötvényről szóló 285/2001. (XII. 26.)

Korm. rendelet, és az abban kifejezetten hivatkozott Tpt. rendelkezések lennének csak alkalmazhatóak, úgy az államkötvények zártkörű forgalomba hozatali eljárásai egy jelentős részben ex lege, vagyis szabályozatlan állapotba kerülnének. Ez a rendelet egyébként mögöttes szabályként hivatkozta a Tpt. meghatározásait is.

Különösen sérelmesnek tartotta, hogy az ítélet a Tpt. és a 285/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet egymáshoz való viszonyának és hatályának értelmezése nélkül állapítja meg, hogy a kiadni kért adatokra nem irányadó a Tpt. értékpapírtitok szabályozása. Indítványozta, hogy amennyiben kétség merülne fel a jogszabályok értelmezése tekintetében, akkor a másodfokú bíróság a helyes értelmezéssel kapcsolatban keresse meg a Magyar Nemzeti Bankot.

Tévesnek tartotta azt az érvelést is, hogy a kiadni kért adatok csupán az egyébként nyilvánosságra hozott adatokat vállalkozásonkénti bontásban mutatnák be a nyilvános adatokon belül. A Tpt. meghatározása értelmében pontosan az minősül értékpapírtitoknak, hogy egy konkrét jogi vagy természetes személynek hány darab értékpapírja van. Megítélése szerint visszás értelmezést ad az értékpapírtitok szabályoknak és az értékpapírtitok védelméhez fűződő jogi érdekeknek, ha ugyanazon adatkört, amelyet egy központi értéktár, vagy egy befektetési vállalkozás szigorúan bizalmasan értékpapírtitokként köteles kezelni, azt a Magyar Állam oldalán, a forgalomba hozatalban befektetési szolgáltató helyett eljáró alperes közérdekű adatigénylés esetén köteles lenne kiadni. Nincs olyan jogszabály, amely feltörné az értékpapírtitkot és az annak megtartására vonatkozó törvényi rendelkezésen alapuló kötelezettséget.

Hangsúlyozta, hogy az értékpapírtitokkal lényegében megegyező védelem alatt álló adatkör a banktitok, amelynek közérdekű adatként való kiadásának jogszerű megtagadásával kapcsolatosan hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla BDT2016. 3522. szám alatt közzétett jogesetére is.

Álláspontja szerint nem az Info tv. személyes adat fogalma bír relevanciával, ugyanis az eljárás tárgya közérdekű adat kiadása és nem személyes adatok védelme, amellyel szemben az érintett jogi személyeket megillető jogok a szélesebb polgári jogi értelemben vett személyes adatok és magántitok védelme áll és ezen jogok ütköznek. Érvelése szerint az értékpapírtitok az üzleti titok védelméhez való joggal egyezően az Alkotmánybíróság gyakorlatának értelmében alkotmányos alapjogként a személyes adatokhoz és a magántitokhoz való jog részeként élvez védelmet. Álláspontja szerint a korlátozás szükséges és arányos, továbbá nem üresedik ki a közérdekű adatok megismeréséhez és terjeszthetőségéhez fűződő jog sem, mivel a kiadni kért adatok összességében, összevontan nyilvánosak és megismerhetőek, csak az egyes vállalkozások értékpapírtitkát képező adatok nem kerültek közzétételre.

Az elsőfokú bíróságnak a Harmtv. 28. § (3) bekezdése alapján teljesítendő részletesebb és bővebb adatszolgáltatási kötelezettségére alapított érvelését megalapozatlannak tartotta, mivel ennek a kötelezettségnek az alperes nem címzettje.

Hangsúlyozta, hogy az üzleti tevékenység aránytalan sérelmének bizonyítása objektíve lehetetlen, ugyanis csak a hátrány realizálódásakor nyerhetne bizonyítást az alperes tényállítása ebben a körben. A vállalkozások és általában a befektetők joggal bíznak abban, hogy az alperes a magyar állam képviseletében eljárva nem adja ki harmadik félnek a birtokában lévő értékpapírtitoknak minősülő adatokat. Egy ilyen adatkiadás Magyarország gazdasági stabilitását is hátrányosan érintené, általános bizalomvesztést eredményezhetne.

Megítélése szerint a közjogi jogviszonyt és a magánjogi jogviszonyt el kell választani az ügy elbírálásakor, a közvetítő vállalkozások részére történő forgalmazás magánjogi jogviszony, amire vonatkozik az értékpapírtitok. A jogszabály felsorolja, hogy mik a kivételek az értékpapírtitok alól, a közérdekű adatok megismerése azonban nem tartozik ezek közé.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Rámutatott, hogy az Info tv. alapján kell elbírálni a jogvitát, abban pedig nem szerepel adatmegtagadási okként az értékpapírtitok. A Tpt. hatálya kapcsán hangsúlyozta, hogy az arra jogosult vállalkozások lejegyzés útján szerzik meg az államkötvények tulajdonjogát, ennek értelmében a letelepedési államkötvények

lejegyzése a letelepedési államkötvények forgalomba hozatalának részét képezi. A Tpt. 2. § a) pontja alapján a Tpt. hatályán kívül esik ezért a lejegyzés, ennél fogva ebben a vonatkozásban az értékpapírtitokra vonatkozó szabályok sem hatályosulnak. Egyetértett azzal az érveléssel is, miszerint a perbeli adatok csupán annyiban jelentenek többet az alperes által nyilvánosságra hozott adatokon túl, hogy kiderülne a vállalkozásonkénti bontás is. Abból, hogy a kötvényre vonatkozó kormányrendelet hatálya kiterjed az állam által zártkörűen forgalomba hozott kötvényekre is, nem következik, hogy a Tpt. hatályának is ki kell terjednie erre. A kormányrendelet olyan területet szabályoz, amelyet a Tpt. nem érint, nem rendelkezik értékpapírtitokról sem. Hangsúlyozta, hogy a személyes adat fogalmat az Info tv. szerint kell értelmezni, az üzleti titok tekintetében pedig azt, hogy a jogosult vállalkozások monopol helyzetben vannak a számukra kijelölt területen.

Az alperesi hivatkozás az üzleti tevékenység aránytalan sérelmére nézve minden konkrétum nélküli általános hivatkozás szintjén mozog. A másodfokú eljárásban új tény, bizonyítékot ebben a körben már nem adhat elő az alperes.

Előadta, hogy a közvetítő vállalkozások tisztában vannak a konstrukció speciális jellegével, tevékenységük nem pusztán egy klasszikus piaci befektetési tevékenység, az idegenrendészeti hatóság szabályszerű működésével összefonódik, amely során keletkezett adatok közérdekű adatnak minősülnek. Ezeket az adatokat maguknak a feljogosított közvetítő vállalkozásoknak is ki kellene adniuk.

Hivatkozott arra is, hogy az alperes nem valószínűsítette, hogy az Info tv. 27. § (2) bekezdésében meghatározott valamely érték védelme érdekében szükséges és arányos az adatközlés megtagadása.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróságnak a felek jogvitájára tekintettel jogkérdésben kellett állást foglalnia. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és túlnyomórészt annak indokaival az alábbi kiegészítésekkel értett egyet.

Nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot lát el, felperes a közérdekű adat megismerése iránti kérelemben olyan számadatokat kért, amelyek az alperes közfeladat ellátásával függenek össze, és ezek az adatok az alperes birtokában vannak, azokat kezeli. Az Info tv. 3. § (5) bekezdése alapján a kért adatok ezért közérdekű adatoknak minősültek. A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy az alperes tud-e olyan okot bizonyítani, amelyre hivatkozással az adatok megismerésére vonatkozó igény teljesítését megtagadhatja.

Az elsőfokú bíróság az Info tv. 3. § 1., 2., 5. pontjai alapján helytálló indokolással következtetett arra, hogy a közvetítő vállalkozásokhoz, mint jogi személyhez köthető adatok nem tartoznak az Info tv. szerinti személyes adatok körébe, és az alperes erre irányuló védekezését megalapozottan vetette el. Az Info tv. 3. § 1. pontja a személyes adat definíciójának fogalmi elemévé teszi kifejezetten a természetes személyt, a természetes személyek Info tv. 4., 5. §-ai által is biztosított személyes adatokra vonatkozó információs önrendelkezési jogának védelme ezért csak természetes személyre terjed ki. A jogi személyek adatai alapvetően más jogágak rendelkezései által védhetők (pl. polgári jog, versenyjog, iparjogvédelem, stb.). A másodfokú bíróság azt emeli ki továbbá a fellebbezésre figyelemmel, hogy a személyes adatok védelmére és az üzleti titok megóvására történő hivatkozások tartalmilag eltérő alapú érveléseket feltételeznek. A közérdekű adat fogalmába nem tartoznak bele természetes személyek személyes adatai az Info tv. 3. § 5. pontja alapján, az üzleti titok védelmére hivatkozással pedig a közérdekű adatok kiadása megtagadásának lehet helye, az Info tv. 27. § (3) bekezdésének alkalmazásával. Az alperes ezért a közvetítő vállalkozások személyes adatainak védelmére hivatkozással az adatkérést nem tagadhatta meg, az üzleti titok, értékpapírtitok kérdése a személyes adatok fogalomrendszerétől teljesen elkülönítve volt vizsgálható.

Az elsőfokú bíróság helyes indokolással találta megalapozatlannak az üzleti tevékenység aránytalan sérelmére, arra alapítottan az Info tv. 27. § (3) bekezdésében foglalt üzleti titok védelmére, és a Takarékosági tv. 7/I. § (2), (3) bekezdéseire előadott hivatkozást is. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság e körben maradéktalanul helytálló indokaira, azok megisméltése nélkül visszautal.

A fellebbezésre tekintettel kiemeli, hogy figyelemmel a 6/2016. (III. 11.) AB határozatban (Abh2) foglaltakra, a korábbi 12/2004. (IV. 7.) AB határozatban (Abh1) kifejtett elvek fenntartására, a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog kitüntetett alkotmányos védelemben részesül a véleménynyilvánítás részeként (Abh1 IV.1.). Kiemelt alapjogként korlátozása konkrétan megalapozott megtagadási ok fennállása esetén lehet alkotmányos. Az AB értelmezése szerint a nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozás, a korlátozás tartalmi indokoltóságának kétségtelen bizonyítása nélkül a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alaptalan, így szükségtelen korlátozásának minősül {(Abh2) [40]}.

Az alperes nem vezette le tények és összefüggések előadásával azt az okozati összefüggést, hogy a kért közérdekű adatok kiadása (hány letelepedési kötvényt jegyeztek le egy adott időszakban), milyen módon jelentene versenyhátrányt az alperesnek, vagy a közvetítő vállalkozásoknak, akik a magyar letelepedési kötvény piacon kizárólagos területi jogokkal bírnak. Annak pusztá hivatkozása, hogy a magyar konstrukció más konstrukciókkal versenyez, üzleti tevékenység aránytalan sérelmének, vagy veszélyének alátámasztására sem elegendő. Itt kell utalni arra is, hogy a Harmtv., illetve az alperessel való szerződés-kötés folytán az Info tv. 27. § (3a) bekezdése alapján a szerződéssel összefüggően a közvetítő vállalkozásokat számos adatközlési, és közérdekű adat közlési kötelezettség is terheli, ehhez képest az alperes nem tárta fel, hogy a jelen perben közölni kért adat megismerése milyen módon okozna bizalomvesztést. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megalapozottan következtetett arra, hogy az alperes semmilyen konkrétummal nem igazolta az üzleti tevékenység aránytalan sérelmének veszélyét. A fellebbező érvelésével szemben nem az üzleti tevékenység ténylegesen bekövetkezett sérelmének bizonyítása a követelmény.

Az értékpapír titok sérelmére irányuló megtagadási okkal összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra kíván rámutatni.

Kétségtelen, hogy az Info tv. 27. § (2) bekezdése nem tartalmazza kifejezetten az értékpapírtitkot, mint olyan szektorális titokvédelmi kört, amelyre hivatkozással a közérdekű adatok megtagadása lehetséges. Nem tartalmazza kifejezetten ugyanakkor az üzleti titkot és a banktitkot sem, így önmagában ez a körülmény nem vezet az értékpapírtitok mint megtagadási ok érdemi vizsgálata nélküli elvetéséhez. Az üzleti titok, és ahhoz hasonlóan a banktitok, illetve az egyéb szektorális titkok, közte az értékpapírtitok sem tekinthető ugyanakkor a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog gyakorlása abszolút korlátjának.

A 7/2016. (IV. 6.) AB határozatra (Abh3) [37] bekezdésében foglaltakra is figyelemmel az Info tv. 27. § (3) bekezdése ad lehetőséget annak vizsgálatára, hogy egy konkrét adatnak a nyilvánosságra hozatala vagy megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okoz-e. A megtagadás alapját az Info tv. 30. § (5) bekezdése alapján szűken kell értelmezni. Ezek a szempontok adnak iránymutatást az üzleti titok védelme és a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog közötti alapjogi mérlegelésénél. Meghatározzák, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságának üzleti titokra hivatkozással történő korlátozása jogszabályszerű, illetve alkotmányos-e. A Tpt. rendszertani felépítésében az üzleti titok és az értékpapírtitok szabályozása egymáshoz közel esik, átfedést mutat, ezért az alapjogi mérlegelés az értékpapírtitok esetén is hasonló szempontok mentén végezhető el.

Az értékpapír titok és a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog közötti alapjogi mérlegelés előfeltétele volt azonban annak vizsgálata, hogy a kért adatok az alperes által előadottak szerint

értékpapír titkot képeznek-e vagy sem.

Az alperes a Tpt. 369. § (1) bekezdése szerinti értékpapírtitokra hivatkozott, ugyanakkor nem vezette le, hogy a tőle kért információ milyen módon minősülne a Tpt. 369. § (1) bekezdése szerinti értékpapírtitoknak. A Tpt. 369. § (1) bekezdése szerinti értékpapírtitok ugyanis a befektetési alapkezelő, a kockázati tőkealap-kezelő, a tőzsde, a központi értéktár, központi szerződő fél rendelkezésére álló ügyfélre vonatkozó meghatározott adatokat öleli fel. Az alperes nem állította, hogy a kért adat amiatt tartozna értékpapírtitok körébe, mivel ezen valamely szervezetek rendelkezésére álló adat birtokába jutott a Tpt. 371. § (1) bekezdésének megfelelően. A kért számadatokat nem ezeknek a szervezeteknek az adatközléséből, hanem mint a letelepedési kötvény forgalomba hozatalát végző szerv ismeri.

A Tpt. 2. § a) pontja kétségtelenül kiveszi a perbeli zártkörű állampapír kibocsátás szabályozását a törvény hatálya alól, ez önmagában azonban nem zárna ki, hogy a Tpt.-ben szabályozott valamely fogalom ezen túlmenően alkalmazható legyen az alperes adatkezelésére. Ugyanakkor azok az érvek, amelyeket az alperes felhozott a fellebbezésében is, nem alkalmasak olyan következtetés levonására, hogy a Tpt. 369. § (1) bekezdése szerinti értékpapírtitokra vonatkozó szabályok a perbeli adatok vonatkozásában, illetve a zártkörű forgalomba hozatalra irányadóak lennének. Az alperes által hivatkozott a kötvényről szóló 285/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet (Kötvényrendelet) a Tpt. 451. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott felhatalmazáson alapul, a felhatalmazás az egyes értékpapírok tartalmi kellékeire és kibocsátásuk feltételeire ad szabályozást. A letelepedési államkötvény kibocsátására a Harmtv.-ben meghatározott államkötvény kibocsátásának részletes szabályairól szóló 4/2013 (II. 19.) NGM rendelet (Rendelet) tartalmaz további előírásokat. Ezen túlmenően irányadóak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.), az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.), a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Stabilitási tv.) rendelkezései is. Nem volt megalapozott az a hivatkozás ennél fogva, hogy a kibocsátás a Tpt. alkalmazhatóságának hiányában szabályozatlan.

A másodfokú bíróság utal arra is, hogy a Tpt. 369. §-a a tőkepiacon tevékenységet folytató szervezetekre vonatkozó közös szabályok között található. Az alperes értékpapírtitok megóvására nem a tőkepiaci tevékenység keretei között hivatkozott. A Rendelet 3. § (2) bekezdése értelmében az alperes a kibocsátáshoz nem vesz igénybe befektetési szolgáltatót. A felperes helyesen hivatkozott arra, hogy a közérdekű adatkéréssel érintett lejegyzésre vonatkozó információt az alperes a kibocsátás, illetőleg lejegyzés során szerzi meg. Nem pedig valamely a Tpt. 369. § (1) bekezdésében felsorolt alanyi körbe tartozó szervezettől. A Harmtv., és a Rendelet alapján az sem állapítható meg, hogy a zártkörűen kibocsátott letelepedési államkötvényeknek lenne tőkepiaca, ez azonban nem bír ügydöntő jelentőséggel, mivel a kért információ megszerzése nem a tőkepiaci működéshez kapcsolódik.

A fellebbezéssel ellentétben a Tpt. értékpapírtitokra vonatkozó szabályok alkalmazhatósága abból sem következik, hogy az ügyfelek értékpapírtitka e nélkül védelem nélkül maradna. Egyrészt azért, mert nem kizárólag a Tpt. szabályozza az értékpapírtitok védelmét, hanem a 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) 4. § 27. pontja is, ami éppen a fellebbezésben hivatkozott befektetési szolgáltatók tudomására jutott ügyfél adatok vonatkozásában ír elő titoktartási kötelezettséget. Másrészt a Tpt. 371. § (1) bekezdése értelmében – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az értékpapírtitok kiterjed mindenkire, aki a Tpt. 369. § (1) bekezdésében megjelölt szervezetek által lévő adat birtokába jut. Az alperesnek is meg kell óvnia azokat az információkat, amelyeket a perbeli adatokkal ellentétben nem a kibocsátás, forgalmazás révén, hanem a Tpt. 369. § (1) bekezdésében felsorolt szervezettől (pl. a központi értéktártól) szerzett meg, a jogszabályoknak megfelelő adatközlés eredményeként.

Bár az alperes a Bszt. 4. § 27. pontjában írt értékpapírtitok megsértésére nem hivatkozott, a másodfokú

bíróság megjegyzi, hogy a Stabilitási tv. 3. § (1) bekezdés, a 13. § (1) bekezdés, (5) bekezdés, és a (6) bekezdése alapján a letelepedési kötvény zártkörű kibocsátása államadósság kezelésnek minősül. A (6) bekezdés értelmében az alperes államadósság-kezelésen kívüli befektetési szolgáltatására a Bszt. szabályozása irányadó. A Bszt. 3. § (4) bekezdése ezzel azonosan határozza meg a Bszt. alperesre irányadó tárgyi hatályát. Ezen jogszabályhelyek alapján ezért az alperesi letelepedési kötvény zártkörű forgalomba hozatalára nem irányadóak a Bszt. 4. § 27. pontjában, és a Bszt. 117. § és azt követő szakaszaiban szabályozott értékpapírtitokra vonatkozó titokvédelmi rendelkezések.

A másodfokú bíróság fentiek alapján nem azonosított olyan értékpapírtitkot szabályozó jogszabályi rendelkezést, amely alapján a kért perbeli adatok közlése értékpapírtitokra hivatkozással megtagadható.

Az elsőfokú bíróság fentiekén túlmenően helyesen mutatott rá, hogy a letelepedési kötvény olyan speciális konstrukció, amely szorosán összekapcsolódik az idegenrendészettel, bevándorlással, a közigazgatással. A konstrukció kapcsán a közvetítő vállalkozások mind a letelepedési kötvény lejegyzésével érintett természetes személyeket, mind a lejegyzett kötvények összesített számát kötelesek nyilvánosságra hozni. A közvetítő vállalkozások ezen túlmenően kizárólag ezzel foglalkozhatnak a Harmtv. 35/A § (2) bekezdés aa) pontja alapján. Versenyársuk az adott piacon nincs, szerződést kötnek közfeladatot ellátó szervvel, a kért számadatok közlésének kötelezettsége az Info tv. 27. § (3a) alapján a közvetítő vállalkozások vonatkozásában is felmerül. A kért információ kapcsán ezért, még ha az valamely relációban értékpapírtitok körébe tartozhatna, sem volt megállapítható semmilyen méltányolható érdek, vagy jog, aránytalan érdeksérelem, amivel – mint szükséges és arányos korlátozással – szemben engednie kellett volna a közérdekű adatok megismeréséhez való jognak az Info tv. 27. § (3) és az Info tv. 30. § (5) bekezdésére, és az Abh1, Abh2, Abh3 határozatokban foglaltakra figyelemmel.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az Info tv. 31. § (7) bekezdésének megfelelően kötelezte a közérdekű adatok közlésére az alperest, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – az indokolás kiegészítése mellett, a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján utalva a határozat helyes indokaira – az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú perköltség a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése a) pontja alapján a megállapodás szerinti megbízási díj figyelembevételével, de a (2) bekezdése alapján a pertárgyértékkel és a másodfokú eljárásban szükséges munkavégzéssel arányosan 60.000 forintra mérsékelt és a 4/A. §-a alapján áfával megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2017. május 19.

dr. Kisbán Tamás
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota
bíró